

Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XV.

Duben 2018

Číslo 1 (56)

A je tu opět jaro

Není tomu tak dávno, co jsme před obecním úřadem přivítali nový rok 2018. Ani jsme se nenadáli a už jsme v jeho čtvrtině a já vás všechny zdravím na jarních stránkách Sazovických novin. 6. ledna v obci proběhla tradiční Tříkrálová sbírka. Malí koledníci v doprovodu svých vedoucích vybrali 32 441 Kč. Děkujeme všem, kteří tak finančním obnosem přispěli na charitativní činnost pro potřebné. Pomalu jsme vstoupili do začínajících jarních dní. Sluníčko nás láká k procházkám jarní přírodou. Čistíme okolí svých rodinných domků a je vidět, že vám není lhostejný vzhled naší obce a že hrábě, metla a lopata vám nejsou neznámou pomůckou. Všichni chceme přece žít v pěkné a hezky upravené obci. Majitelům pejsků připomínáme, že úklid exkrementů po jejich miláčcích by měl být samozřejmostí. Pohled na znečištěné chodníky a veřejné plochy není příjemný a ještě horší je, když do takového pokladu někdo stoupne. Naším společným úkolem by měla být snaha o udržování pěkného vzhledu naší obce. Není to jen pro nás, kdo v obci žijeme, ale také pro hosty a návštěvníky, kteří k nám přijíždějí.

Se začátkem nového roku začaly opět práce na realizaci náročné investiční akce odkanalizování obce. Konkrétně na stavbě přečerpávací stanice za vyletištěm, kanalizační řád podél potoka, přechody přes potok u obou mostů, kanalizační řád směr Tečovice. Zbývá propojit trasu od mostu u č. p. 116 k přečer-

pávače. To by mělo proběhnout do konce června. Děkujeme občanům za trpělivost a vstřícnost. Realizovat tak velkou stavbu není jednoduché. Poté nás čeká oprava všech místních komunikací, které byly stavbou dotčeny. Na opravy komunikací kolem obecního úřadu jsme žádali o dotace. Na etapu D z Ministerstva pro místní rozvoj, na etapu E ze Zlínského kraje. Etapu C směrem k vyletišti musíme financovat celou z rozpočtu obce. Součástí projektu je oprava komunikace mezi Rapantovými a Vojáčkovými směrem k hlavní silnici a také cesta podél vody mezi mosty u Venenyových a Valčíkových. V návaznosti na opravu komunikací kolem obecního úřadu chceme zrealizovat i další část revitalizace návsi – parkovací místa, autobusové zastávky a veřejnou plochu před obecním úřadem. Toto by mělo probíhat od měsíce července do konce října. Součástí je též přeložka vedení NN podél komunikace směrem k mostu u Valčíkových.

Požádali jsme též Ministerstvo životního prostředí o dotaci na nový sběrný dvůr. Zda jsme byli úspěšní při žádání o dotace, zatím nevíme. V měsíci dubnu zahajuje pozemkový úřad stavbu poldrů, obslužné komunikace a svodného příkopu. Letos se dočká realizace projekt doplnění veřejného osvětlení směrem k průmyslové zóně na Tečovice. V kotelně se budou vyměňovat kotle na vytápění celé budovy obecního úřadu, dle revizního

technika mají již odslouženo. Čeká nás také oprava výtahu v budově obecního úřadu. Z rozpočtu obce budeme letos financovat hodně investičních akcí. Je to velké sousto, ale věříme, že se nám podaří zrealizovat to, co máme pro letošní rok v plánu.

Investiční akce v roce 2018 :

Odkanalizování obce: 23,604 999 Kč

Veřejné osvětlení průmyslová zóna: 876 097 Kč

Revitalizace návsi etapa "C" - sítě a komunikace na vyletiště: 1,933 815 Kč

Revitalizace návsi etapa "D" - sítě a komunikace před obecním úřadem: 1,274 131 Kč

Revitalizace návsi etapa "E" - sítě a komunikace od OU po most: 1,807 332 Kč

Revitalizace návsi etapa "A" - parkoviště, náves, zastávka, zeď atd. : 6,800 108 Kč

Přeložka NN před obecním úřadem: 456 677 Kč

Sběrný dvůr na „traktorce“: 4,263 255 Kč

Rekonstrukce kotelny na obecním úřadě: 500 000 Kč

Rekonstrukce výtahu na obecním úřadě: 147 124 Kč

Opravy místních komunikací a drobné opravy : 300 000 Kč

CELKEM: 41,963 538 Kč

Přejeme vám krásné prožití jarních dnů.

Edita Hrbáčková, starostka
Václav Miklík, místostarosta

Tříkrálová sbírka

navázala na počátku nového tisíciletí na starou lidovou kolednickou tradici a od té doby každoročně koledují králové do zapečetěných pokladniček - nikoliv pro sebe, ale ve prospěch lidí, kteří se dostali do těžké životní situace. Obecním účelem sbírky je **pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a podpora charitního díla**

Pomoc uprchlíkům je realizována prostřednictvím samostatné veřejné sbírky

Pořádá ji **Diecézní charita Brno** a úřad Jihomoravského kraje ji povolil pro celé území ČR. Veřejná sbírka je přístupná pro dárce, kteří chtějí tuto oblast činnosti Charity podpořit.

Výnos sbírky Charity Zlín v r. 2018 dosáhl 2 104 879 Kč

Pokud chcete sbírku podpořit, platbu je možné poukázat také

• na samostatný tříkrálový sbírkový účet **66008822/0800** u České spořitelny /VS 777, KS 0379/

• dárcovskou SMS ve tvaru **DMS KOLEDA** na číslo **87 777**. Cena jedné DMS je 30,- Kč u všech telefonních operátorů. Charita z kaž-

dé DMS zprávy obdrží částku 28,50 Kč.

Dar odevzdaný koledníkům a taktéž dar formou odeslané DMS, jsou dary anonymní a nelze na ně vystavit potvrzení o daru, či darovací smlouvu. Pokud tyto požadujete, informujte se.

Naše poděkování patří pracovníkům magistrátních, městských a obecních úřadů v jednotlivých obcích, duchovním správcům všech farností, místním asistentům Tříkrálové sbírky, kteří na sebe vzali odpovědnost za hladký průběh Tříkrálové sbírky ve své obci, dále vedoucím skupinek koledníků a koledníkům a v neposlední řadě také všem dobrým lidem, kteří tříkrálovým koledníkům přispěli a podpořili tak charitu v její snaze pomáhat potřebným.

Pavla Romaňáková, Charita Zlín

V Sazovicích činil výtěžek letošní Tříkrálové sbírky 32 441 Kč. Děkuje koledníkům a všem štědrým dárcům.

Koledníci utvořili tři skupiny. 1. skupina: vedoucí pan Pavel Šesták, koledníci: Pavel a Martin Šestákové a Jakub Kučera. 2. skupina: vedoucí pan Tomáš Kučera, ko-

Než jsme vyšli na koledu

ledníci: Tonda Hrbáček, Radim Potočný a Jarek Doležel. 3. skupina: vedoucí pan Miroslav Ryška, koledníci: Filip Ryška, Olda Vlček a Vojta Štrom

V soutěži fotě byla naše fotografie oce-

něna odbornou porotou. Před zahájením tříkrálové obchůzky se koledníci poklonili Ježíškovi v betlémě.

autor fotografie Ing. Tomáš Miklík

Terénní asistenční služba pro rodiny s dětmi Zlín

„Je to za mnou a já jsem ráda, bez pomoci bych to ale nezvládla,“ sděluje maminka Marie (34 let), když vzpomíná na období před 2 lety v rozhovoru s vedoucí Terénní asistenční služby ve Zlíně.

Na otázku co bylo tak těžké, se žena rozhovořila o situaci před dvěma lety: „Zůstala jsem sama s téměř čtyřletou dcerou. Přítel s námi bydlel, ale hodně hrál automaty a všechny peníze prohrával. Neměli jsme na jídlo, dlužili jsme na bydlení, dluhy jsme měli skoro všude. Situace byla zoufalá, já jsem to taky těžce nesla...“ odmlčela se paní Marie. Po krátkém nadechnutí pokračovala o tom, jak se snažila situaci řešit: „Vyhledala jsem pomoc u rodiny, azyl mi ale poskytli jen na chvíli, s dluhy nechtěli mít nic společného a bylo nás tam

moc. Když jsem se zmínila známé, jak to u nás vypadá, řekla mi o pomoci terénní sociální pracovnice, a tak jsem se na ně obrátila.“ Dále jsme hovořily o tom, v čem spočívala pomoc Terénní asistenční služby: „Paní mi pomohla najít bydlení pro mě a dceru a vyřídit dávky, na které jsem měla nárok, potom jsem díky její pomoci našla místo v mateřské škole pro dceru. Také mi pomáhala najít práci. Dlouho trvalo, než jsem si našla práci jen na ranní směnu, abych mohla dceru vychovávat ze školky. Taky jsme řešily výživné od otce na dceru. Teď mě čeká soud ohledně mých dluhů, které mám z minulosti.“ Na otázku, jak nyní hodnotí spolupráci s Terénní asistenční službou, odpovídá: „Měla jsem někoho, kdo se mnou šel v mých problémech, neodsuzo-

val mě a byl ochotný a schopný mi pomoci.“ **Terénní asistenční služba (TAS)** je poskytována rodinám s dětmi do 18-ti let ve Zlíně a přilehlých obcích. Posláním je podpora rodin v jejich úsilí zlepšit svou nepříznivou životní situaci (dlouhodobá finanční tíseň a předluženost, nezaměstnanost, výchovné problémy dětí, neadekvátní bydlení, nevyhovující rodinné prostředí apod.) a vytvořit tak bezpečné prostředí pro zdárný vývoj dětí.

Služba je dobrovolná a bezplatná.

V případě potřeby kontaktujte **Mgr. Jarmilu Studeníkovou** v pracovních dnech mezi **7-19 hod. na tel.: 734 522 288** nebo na **e-mail: jarmila.studenikova@azylovydum.cz.**

Škola v Sazovicích slaví 145 let

Základní škola a Mateřská škola Sazovice vás srdečně zve na oslavu 145. výročí postavení školy v obci, která se bude konat v pátek 11. května 2018.

Program:

1. 8.00 – 9.00 - Den otevřených dveří v základní škole

2. 9.00 – 10.00 - Den otevřených dveří v mateřské škole

3. 9.00 – 11.00 - prohlídka školy, pohoštění ve školní jídelně

4. 14.00 – 15.00 - prohlídka školy s prezentací Historie a současnost školy na interaktivní tabuli

5. 15.00 – 16.00 - výstavka prací dětí a žáků v sále OÚ

6. 16.00 – 17.15 – vystoupení dětí MŠ a žáků ZŠ v sále OÚ

7. 17.15 – 18.00 - výstavka prací dětí a žáků v sále OÚ, občerstvení

Na setkání s vámi se těší děti, žáci a zaměstnanci ZŠ a MŠ Sazovice.

Z historie školy

1873 – postavena jako přízemní budova s jednou třídou

1893 – zvýšena o jedno patro, stává se školou dvojtřídní (Pozn. V období Rakouska – Uherska navštěvovalo školu až sto žáků.)

1929 – zavedena elektřina

1932 – 1933 – opravena střecha a schodiště

1937 – vybudována školní zahrada

1946 – škola patřila mezi válkou nejvíce poškozené budovy v obci, oprava ve výši 41 000 korun byla financována z dobrovolné sbírky místních občanů

1949 – 1952 – zřízena mateřská škola, vznikly také prostory pro učitelský byt, od 70. let vybudována kotelná a do školních prostor byla umístěna místní lidová knihovna

70. léta 20. stol. – zavedení vodovodu, vybudování splachovacích záchodů

1983 – zrušena výuka v místní škole, žáci dojíždějí již od 1. ročníku do ZŠ Mysločovice, v budově zůstává pouze mateřská škola

80. léta 20. stol. – sloužila škola jako odlehčovací pracoviště tehdy přeplněné Základní devítileté školy Otrokovice – Trávníky

80. – 90. léta 20. stol. – prostory tříd ZŠ využívá obecní úřad jako úřadovnu a obřadní místnost

1994 – 95 – obnovení výuky ve zdejší ZŠ, nejprve jako škola soukromá

1995 – 2001 – rekonstrukce školy, dočasně zde našel prostory i místní obecní úřad, po jeho přestěhování v roce 2000 zde byla umístěna školní kuchyně s jídelnou, byly zrekonstruovány prostory mateřské školy, vyměněna okna a opravena fasáda na budově školy, upraven byl také školní dvůr

2000 – stává se školou státní, spolu s MŠ vytvořily společný správní celek Základní a mateřskou školu v Sazovicích

Školav r.1952

2003 – získala škola právní subjektivitu a nese oficiální název Základní škola a Mateřská škola Sazovice, okres Zlín, příspěvková organizace

2003 – vybudování moderního veřejného dětského hřiště

2009 – oprava stropu mezi mateřskou školou a II. třídou ZŠ, zateplení půdy

2010 – I. etapa rekonstrukce školy - vybudována přístavba, čímž vznikly nové prostory pro školní jídelnu, kuchyň a kotelnu, ředitelnu, sborovnu a kancelář účetní, rovněž zvětšena šatna pro žáky ZŠ

2012 – 2013 – výměna podlahy v přízemí školy a osvětlení v I. třídě, rekonstrukce tělocvič-

ny, vybudování nářadovny, 2013 – II. etapa rekonstrukce školy - celková modernizace prostor mateřské školy, nově vybudováno sociální zařízení v MŠ i ZŠ

2014 – vybudování přístřešku nad vstupem do ZŠ

2015 – oprava příjezdové cesty k budově školy, vybudování nového parkoviště a osvětleného přechodu pro chodce

Mgr. Věra Velísková, ředitelka školy

Školáci ve 40. letech -

Jedna ze tříd - 50. léta

Obecní knihovna v Sazovicích

Milí čtenáři, máme za sebou tři měsíce roku 2018, oslavili jsme krásné velikonoční svátky a teď už jen netrpělivě čekáme a těšíme se na nové jarní dny prozářené sluníčkem. Čas je neúprosný, velice rychle utíká a nedá se ničím a nikým zastavit. Také v knihovně jde čas pořád dopředu, ale já bych se ještě vrátila do minulého roku a seznámila vás s **ročním výkazem o knihovně za rok 2017**.

O různých akcích probíhajících v knihovně jste se postupně dovídali v pravidelně vycházejících Sazovických novinách. Myslím si ale, že by vás mohly zajímat i **statistické údaje**:

V roce **2017** jste si v knihovně vybírali celkem z **3751** knih různých žánrů jak pro děti, tak i pro dospělé. V tomto počtu je zahrnuto **658** knih naučných. Bylo nakoupeno **117** nových knih, vyřazen nebyl žádný titul.

Kromě stálého knižního fondu nám Krajská knihovna Františka Bartoše ve Zlíně **půjčuje na dobu jednoho roku knihy výměnného souboru**. V loňském roce to bylo celkem **315** knih. (Během měsíce **dubna 2018** proběhne další výměna jednoho souboru – asi 100 nových titulů). Kromě knih máte možnost zapůjčit si také periodika, prozatím odebíráme **2** časopisy pro **dospělé** a **2** časopisy pro **děti a mládež**.

Z výše uvedeného počtu knih bylo v loňském roce **zapůjčeno celkem 1479 svazků** – z toho krásná literatura pro dospělé čtenáře představuje **1175**, krásná literatura pro děti **152**, naučná literatura pro dospělé **87**, naučná literatura pro děti **27** a časopisy **38 výtisků**. V naší knihovně bylo v minulém roce registrováno **155 čtenářů**, z toho **47** čtenářů do 15 let.

Většinu knih si vypůjčují čtenáři starší 15 let. Mladší děti také rády navštěvují knihovnu, ale žáci naší ZŠ mají možnost půjčovat si knížky i ve školní knihovně, a možná proto je počet dětských výpůjček nižší. Do knihovny přicházejí také neregistrovaní návštěvníci, kteří např. **využívají zdejší internet** (každý čtvrtek jsou k dispozici 2 počítače), zúčastní se besedy, nebo jiné kulturní akce, kterou naše zařízení pořádá. Ráda vidím rodiče s malinkými dětmi, protože své místo u nás mají i knihy pro ty nejmenší.

Můžete se také potěšit výtvarnými pracemi našich dětí, které bývají v prostorách knihovny vystavovány, nebo si přečíst jejich krásné literární příspěvky do **Literární soutěže**, pořádané každý rok Základní školou v Sazovicích. V letošním školním roce by měl proběhnout už její 6. ročník.

A něco málo ze současnosti:

V měsíci únoru 2018 jsme vzpomněli 8. výročí otevření knihovny v prostorách obecního úřadu, v březnu 2018 se naše seniorky zúčastnily malé besedy o literární tvorbě české herečky a **spisovatelky Ivanky Deváté** (několik knih této autorky je vám v knihovně k dispozici).

V knihovně proběhlo také **školní kolo recitační soutěže** a toto jsou vítězové: 1. kategorie žáci 1. a 2. třídy 2. kategorie žáci 3. a 4. třídy.

Na letošním **velikonočním jarmarku a velikonočních dílničkách** v Sazovicích byly vystaveny naše publikace, ve kterých se zájemci mohli seznámit se **zvyky a tradicemi** vztahujícími se k velikonočním svátkům a také se jimi inspirovat. Děti si vymalovaly velikonoční práníčko nebo si samy zasely obilí do květináče.

Pokud máte zájem dovědět se víc o naší činnosti, o knihách a o tom, co se kolem nich děje, případně chcete doporučit tituly, které by neměly v naší knihovně chybět, vždycky máte možnost naše zařízení navštívit. Přivítala bych i vaše návrhy, jaké akce připravené

Literární beseda Klubu seniorek

knihovnou by se vám líbily. Můžete psát na adresu knihovna.sazovice@email.cz, určitě všem kdykoliv odpovím.

Těším se na vás *Marie Ordánová*

Knihovna je otevřena každý čtvrtek ráno od 9.00 hod. do 11.00 hod. a odpoledne od 15.30 do 19.00 hod.

Lit. beseda o Ivance Deváté

Nejlepší recitátorky - starší žáci

Vítězové recitační soutěže - ml. žáci

Ohlédnutí za činností Spolku Gučabab

Milí čtenáři našeho sazovického listu, možná jste si při procházce naší obcí všimli, že spousta vstupních dveří je ozdobena krásným jarním věnečkem z březových větví. Opravdu nevíte, kde se takové ozdoby a dekorace vyrábí? Pak tedy hlavně vám jsou určeny následující řádky.

Sazovický spolek Gučabab se v závěru roku 2017 společně s obcí podílel na pořádání Vánočních dílniček, které se těšily velké účasti. Děti vytvořily přírodní svícen na vánoční tabuli, sněžitka, baňky, lodičky z včelího vosku a mnoho dalšího. Těm menším pomáhali rodiče a ti se občas do tvoření zakousli tak, že nechtěli již děti pustit k prá-

ci. V rámci dílniček probíhala soutěž o nejpovedenější perníkovou chaloupku. Závěr se nesl v duchu společného přání krásných svátků vánočních a zpívání koled, které doprovázela pí. Hlobilová na klavír.

Po dílničkách Gučabab zakončovala rok 2017 silvestrovským výšlapem. A kde jsme skončili? V Háji. Připili jsme si zde na štěstí a zdraví v novém roce, zakousli vánoční přebýtky a spěchali ke kostelu vyslechnout si zvonkohru.

A že je nám spolu opravdu dobře, procházku jsme si zopakovali 3. 1. 2018. Přítomnost poníků a píska přilákala téměř 30 sazovických dětí. Na závěr odpoledne se děti za-

kously do špekáčků a ohřály u ohně na Zahrázovém.

První velkou akcí nového roku byl již tradiční karneval na obecním úřadě, který jsme odstartovali v neděli 4. 3. 2018 v 15 hodin. Akce se nesla v duchu kreslených pohádek a pro děti byla připravena spousta zábavných aktivit, například balónkové tvoření, výroba korunek, malování na obličej, koutek účesů pro princezny. Jako obvykle nás roztancovaly instruktorky aerobiku DDM Sluníčko z Tlumačova. Vrcholem odpoledne se stala ukázka pískové animace, která učarovala všem přítomným. Konec karnevalu patřil již tradičně „Židličkované“ a balónkovému reji.

A neuběhl ani měsíc a již jsme opět osídlovali sál Obecního úřadu. Naším záměrem bylo vytvořit akci, na které se děti seznámí se zvyky vázajícími se k jaru, a přitom si vyrobí velikonoční dekoraci. Tak vznikl nápad uspořádat velikonoční jarmark s dílničkami v jednom. Oslovili jsme naše místní babičky, tetičky, strýčky, aby přišli za námi a předvedli své umění. Děti s učiněnými mistry pletly tatary, dále vyráběly závěsné dekorace z břízy (ano, ty z prvního odstavce našeho vyprávění), barvily vajíčka, vyzkoušely si netradiční techniku decoupage. Dospělí poseděli v naší skvěle zásobené kavárně a ochutnali dobroty z „rautu“. Zvláště ženy okukovaly stolky, u kterých bylo k zakoupení snad vše, co si od velikonočního jarmarku slibujete. Jsme velmi rádi, že se nám podařila navázat krásná spolupráce, kterou bychom i v budoucnu rádi zopakovali. Součástí byla i soutěž o nejkrásnějšího velikonočního be-

Dílničky - výroba vánočních dekorací

ránka. První místo obsadil beránek rodiny Kurečkových, na druhém místě beránek rodiny Mikulkových a na třetím místě skončil beránek paní Vojáčkové. Ta po převzetí ceny a diplomu zavelela: „Rozkrojit!“ To už se pomalu přidávali i ostatní účastníci, a tak se konec celé akce nesl v duchu pojídání beránků, jakožto sladké tečky na závěr. Tolik ohlédnutí za uplynulými akcemi.

Spolek Gučabab by chtěl velmi poděkovat všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravách i realizacích akcí. Patří Vám velké díky, protože bez Vás by to nešlo.

A pokud se ptáte, na co se můžete již teď těšit, tak vás jistě nepřekvapí, když zmíníme ty nejbližší akce - Vítání prázdnin, které je plánované na konec června, a Stanování se stezkou odvahy na Zahrázovém, které je

opět plánované na půlku prázdnin. Jsme rádi, že se akce pořádané Gučabab těší velké účasti a doufáme, že vás i nadále budeme bavit a společně vytvoříme nádherné

zážitky dětem. Protože právě pro ně jsou tyto akce pořádány a právě jejich úsměv je pro nás tou největší odměnou.

Vaše Gučabab

Vánoční dílničky-korálkové ozdoby 2

Velikonoční dílničky-kluci pletou tatary

Velikonoční dílničky -Který beránek je nejhezčí

Jaro vítají i hasiči

Zima už snad dala poslední sbohem a my už se musíme chystat na další sezónu po té krátké zimní pauze. Neznamená to však, že bychom přes zimu nedělali nic, ale byly to spíš ty příjemnější aktivity. Pojdme si je krátce připomenout. V prosinci ještě loňského roku jsme pomohli

s přípravou vánočního jarmarku na vletišti Zahrázovo a večer pak s jeho ukončením a úklidem. Na konci prosince pak proběhl v Machově oblíbený vánoční turnaj v kuželkách, kterého se zúčastnilo asi 15 dětí a přibližně 20 dospělých.

První akcí v lednu tohoto roku byl bezpochyby hasičský ples, který se konal 13. ledna a sešlo se na něm zhruba 140 lidí. Naše stálá kapela Zdounečanka se opět postarala o skvělou atmosféru, a protože to bylo už 10 let, co u nás na plese pravidelně hraje, dostali od nás její

Masopust držíme...

muzikanti i drobný dárek - 10 litrů domácí slivovičky v krásném opleteném demižonku. Ples končil po 2. hodině ranní a už teď se těšíme na další ročník.

26. - 27. ledna proběhla pro mladé hasiče noc ve zbrojnici. Děti tak měly možnost strávit noc ve spacáku přímo v hasičárně. Prostor se tak musel vyklidit, auta byla přes noc zaparkována venku a děti pod dohledem dospělých přespaly ve zbrojnici. Samozřejmě o ně bylo řádně postaráno, čekala je večeře i snídaně. Večer si děti opekly venku špekáčky, zahrály si, zasoutěžily a nechyběl ani malý kondiční trénink. Před spaním jim paní Štormová dokonce pověděla i pohádky na dobrou noc. Nocleh ve zbrojnici končil okolo 9,30 hodin ráno, kdy si pro děti přišli jejich rodiče. Akce se zúčastnilo 14 dětí, s celkovou organizací pomohli manželé Geržovi, Štormovi a pan Příbýl a Kolařík.

27. ledna jsme sklidili vánoční osvětlení před budovou OÚ. Začali jsme ve třech lidech v 10 dopoledne a za dvě hodiny bylo hotovo. Všechny světelné řetězy jsme před uskladněním odzkoušeli, aby tak byla zaručena jejich funkčnost na další vánoční svátky. Samotný vánoční strom pokácíme až na jaře a jeho dřevo se pak skvěle využije při pálení čarodějnic na konci dubna.

10. února proběhl v naší obci starý ostatkový zvyk - vodění medvěda. Všichni účastníci masopustního průvodu se sešli mezi 8. a 9. hodinou ráno a krátce po 9. hodině vyrazili

maškary za doprovodu reprodukováné hudby na obchůzku obcí. V průvodu šlo kolem 35 masek, což je nejvíce za několik posledních let. Vše probíhalo velice dobře, dokonce jsme si udělali i krátkou pauzu na oběd na výletišti Zahrázovo. Akce končila okolo 16,30 hodin návratem na výletišť, kde následovalo pohostění pro všechny zúčastněné. Celá akce se moc povedla a my chceme tímto poděkovat všem, kteří se do průvodu zapojili, protože masky všech byly opravdu podařené. Rovněž děkujeme občanům Sazovic za jejich vstřícnost a pohostinnost a už nyní se těšíme na další ročník této skvělé tradice.

24. února se naši dva velitelé z JSDH zúčastnili velitelského dne na hasičské stanici v Otrokovicích. Toto velitelské školení probíhá každý rok a naši velitelé se ho pravidelně účastní. Probírá se zde vše potřebné pro případný zásah, pravidla bezpečnosti a jiné praktické věci nezbytné pro správné fungování zásahové jednotky v obci. Informace získané na tomto školení jsme mohli uplatnit už na velikonočním pondělí 2. dubna, kdy nás paní starostka požádala o vyčerpání vody ze sklepa jednoho rodinného domu, kde přes noc natekla do výšky asi 1,5 metru. Stalo se to následkem havárie vodovodního řádu v blízkosti tohoto domu. Po příjezdu na místo krátce po 9. hodině ranní a po provedeném průzkumu jsme nasadili obě plovoucí čerpadla a zajistili řádné odvětrávání sklepních prostor. Následně jsme

zapojili i zásahovou PS-12, kterou jsme čerpali jímku před domem, přes níž se voda do sklepa neustále vracela. Na místo se samozřejmě dostavil i pracovník vodáren, který zastavil v místě hlavní řad. Po odčerpání vody jsme ponechali na místě jedno elektrické kalové čerpadlo pro případ, že by se hladina ve sklepe opět začala zvedat. Poškozený řad přijeli pracovníci vodáren opravit až na druhý den. Tuto akci jsme ukončili před 14. hodinou a zasahovali při ní 4 hasiči z naší JSDH.

Tolik krátké ohlédnutí za posledními třemi měsíci a teď si připomeňme, co nás v brzké době čeká.

V průběhu dubna by měl proběhnout sběr železa, přesný termín bude vyhlášen obecním rozhlasem.

30. dubna se chystá velký Slet čarodějnic na výletišti Zahrázovo, tentokrát bude v režii našich hasičů.

1. července proběhne Hasičský den rovněž na výletišti.

To jsou ty plánované akce a kolik bude do příštího vydání Sazovických novin těch neplánovaných, to bohužel nikdo neví. Doufejme však, že to budou jen ty příjemnější záležitosti a já vám o nich rád v dalším čísle Sazovických novin napíšu.

Tomáš Omyla
jednatel SDH Sazovice
VD JSDH Sazovice

Co nového ve včelařském kroužku ?

Po zimě tu máme konečně jaro. A jak to tak vypadá, tak nejen podle kalendáře. Venku se nám otepluje, ptáčci začínají prozpěvovat a lidem je hned veseleji. Sluníčko nás láká ven na procházky do přírody. I my jsme s dětmi vyměnili školní třídu za včelnicu a scházíme se opět na školní zahradě. Hned po veli-

konočních prázdninách jsme pohrabali trávu okolo včelína a posbírali větvičky. Kluci se pustili do sbíjení rámečků a děvčata jim tak trochu pomáhala. Že to nebylo vůbec jednoduché a chlapci po zimě trochu vyšli ze cviku, se ukázalo při výstupní kontrole. Po hodinové práci jsme měli na hromádce 5 kusů

Jarní sezóna už je na obzoru

Vánoční dílničky - odlévání drobností z včelího vosku3

rámčků. Tři z nich se budou muset opravit. Tak to vypadá, že jarní práce se nám trochu protáhnou.

Co nás mimo sbíjení rámečků čeká v nejbližší době? 9. dubna pojedeme na soutěž včelařských kroužků do Francovy Lhoty. Bude to pro nás taková malá příprava na „hlavní“ Zlatou včelu, která 21. dubna proběhne v Uherském Hradišti. Duben bude u nás ve znamení příprav a učení na soutěže. Zato v květnu se všichni těšíme na medobraní. Pro některé děti našeho kroužku to bude první zkušenost se stáčením medu. Od ledna náš krou-

žek trochu omladil, přijali jsme mezi nás tři prvňáčky. Takže poměr děvčat a chlapců se vyrovnal – 4 chlapci a 4 děvčata. Nejmladší chodí do první třídy a ti zkušenější jsou už jednou nohou ze základní školy pryč.

V budouce máme od podzimu schované tři historické úly-tzv. budečáky – ty máme v plánu opravit a natřít. (Po zkušenostech se sbíjením rámků mám trochu obavy, jestli to děti do letních prázdnin stihnou.) Celkem máme 3 budečáky, 1 klát, ten nám vyrobil a daroval včelař z Karlovic, a 3 nové nástavkové úly. Včelstva máme jen v těchto nových úlech.

Sbíрку historických úlů chceme postupně rozšiřovat. Tak to jsou naše plány pro nejbližší tři měsíce. Vlastně to není tak úplně všechno. V červnu nás čeká čtyřdenní setkání včelařské mládeže „Rojení 2018“, na které se už moc těšíme.

Všem žákům přejeme, ať se jim vydaří přijímací zkoušky na střední školu. Středoškolákům hodně štěstí u maturitních zkoušek a při výběru dalšího povolání.

Jitka Kučerová,
vedoucí včelařského kroužku

Z činnosti MO KDU - ČSL

Letošní rok zahájili členové KDU-ČSL a jejich sympatizanti opět přípravou a následně realizací již 12. farního plesu, který se konal v sobotu 3. 2. 2018. Ples zahájil pár profesionálních tanečníků Elišky a Honzy Vlčkových ze Zlína ukázkou klasických společenských tanců. K tanci a poslechu pak hrála oblíbená skupina Tři na Tři band. Dokázala vytvořit výbornou atmosféru nejen na parketě, ale v celém sále. K dobré náladě přispěla i divadelní scénka – Hodina náboženství, za níž ochotníci sklídili bohatý potlesk. Také průvodní slovo našich mladých moderátorů bylo pěkným

zpestřením celého večera. Pozitivní na této akci je skutečnost, že dvě třetiny zúčastněných tvoří mladí lidé. A to je opravdu velice uspokojivé.

Na tomto místě chci poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu celého plesu, všem sponzorům za příspěvky do bohaté tomboly a taky vám všem, kteří jste se plesu zúčastnili.

Výtěžek bude věnován na opravu okapového chodníku kolem farního kostela a na odvlhčení levé strany kostela (pro tento účel

budou sloužit i výtěžky z budoucích plesů).

Na 24. únor 2018 byla svolána výroční členská schůze naší místní organizace spolu s MO Machová a MO Hostišová. Mimo členy a sympatizanty byli přítomni i hosté: paní starostka Hostišové, paní starostka Sazovic, někteří zastupitelé a jako garanti přijali pozvání paní Michaela Blahová, zastupitelka kraje v oblasti sociální, a Ing. Jiří Stodůlka, člen KV KDU-ČSL. Přítomní si vyslechli zhodnocení činnosti za uplynulý rok a seznámili se s výsledky předchozích voleb. Pan Stodůlka rozebral problémy ve vrcholné politice a paní Blahová nás obšírně seznámila s možnostmi péče o osobu blízkou na všech úrovních, které jsou ve Zlínském kraji dostupné.

6. března proběhlo v sále OÚ setkání seniorů KDU-ČSL z bývalého okresu Zlín. Po vystoupení hostů (p. Blahová, p. Kunčara, p. Kašný, p. Hovorka) a bohaté diskuzi se zúčastnění přesunuli do kostela sv. Václava, aby si jej prohlédli a vyslechli průvodní slovo o realizaci této stavby a o současných aktivitách, které v kostele probíhají nebo jsou plánovány.

Za výbor KDU-ČSL Marie Rapantová,
předsedkyně

Divadelní scénka

Mladí moderátoři farního plesu

Slavnostní předtančení

SPOLEK SVATÉHO VÁCLAVA V SAZOVICÍCH

Milí občané a čtenáři,

opět vás budu informovat o tom, co se děje ve Spolku sv. Václava a v našem kostele nebo spíše „o našem kostele“ – co se o něm píše, povídá nebo kde všude je prezentován.

Na zahájení vánočního jarmarku 16. 12. 2017 proběhl v kostele sv. Václava koncert skupiny GOOD WORK (bývalé Paprsky). Sestava této skupiny je poměrně mladá, proto také jejich program odpovídá této věkové kategorii. Je mladistvý, svižný a velice oblíbený, jak nás o tom přesvědčil plně obsazený kostel. Přestože u nás zpěváci a hudebníci hostovali už podruhé, byl o jejich vystoupení velký zájem. Na Silvestra odpoledne jsme poprvé uspořádali před kostelem tzv. „silvestrovské zvonkohraní“. V podání našeho farního varhaníka p. Antonína Žůrka jsme si poslechli a hlavně zazpívali všechny známé koledy, které hrál venku před kostelem na malé klávesnici. Tato byla napojena přímo na zvony, jež nám při zpěvu tvořily svými tony hudební doprovod. Po půlhodině vánočního notování se všichni mohli zahřát také dobrým čajem nebo něčím ostřejším. Věřím, že se z této krásné akce stane tradice. Je to něco jiného, co tu ještě nebylo. Mnozí z přítomných si šli ještě prohlédnout i náš kostel a poslechnout výklad o celém průběhu stavby až do jeho vysvěcení.

11. února 2018 se uskutečnil v našem kostele druhý koncert, tentokrát v podání církevního pěveckého sboru OLIO z Olomouce. Tento smíšený sbor se zaměřuje na interpretaci duchovní hudby křesťanského Západu i Východu komponované v průběhu staletí, od gregoriánského chorálu, středověkého Jistebnického kancionálu, přes barokní skladatele až po současné autory (působivá byla např. skladba Jiřího Pavlici). Řada sborů zazněla nejen česky, ale také ve staroslověnině, latině, němčině, nebo angličtině. Sbor zpíval a cappella, tj. bez nástrojového doprovodu, a provedení jednotlivých skladeb bylo vynikající – křišťálově čisté, působivé a nápadité zároveň. Poslední z koncertů se konal 8. dubna a byl věnován varhanní hudbě. Potěšitelné je, že skladby nastudovali hudebníci pocházející z „domácích zdrojů“ pod vedením farního varhaníka p. Antonína Žůrka. Kromě něho zahrály na tento královský nástroj také paní Květuše Hlobilová a Jitka Hamrlová, zpěvem se připojily p. Pavla Žůrková a Renata Baťková. S varhanním doprovodem zazněla rovněž skladba pro flétnu v podání Anny Žůrkové a pro trubku, kterou přednesl Vojtěch Hradil. Na programu byla především díla starých mistrů – J. S. Bacha, G. F. Handla, C. Glucka, A. V. Michny z Otradovic a dalších. Posluchači, kteří zaplnili celý kostel, byli jistě potěšeni nejen výběrem skladeb, ale také vysokou úrovní hudebního přednesu účinkujících.

Jelikož kostel sv. Václava v Sazovicích, jehož projekt vyšel z Ateliéru Štěpán v Brně, je moderní, krásný a hlavně nadčasový, jak se o něm vyjádřili mnozí odborníci přes architekturu, začal být hojně navštěvovaný nejen věřícími či turisty, ale i odborníky v oboru stavebním a architektonickém. Tím se náš kostel stal známým snad ve všech sdělovacích prostředcích (noviny, rozhlas, televize) a na sociálních sítích, mnohdy i velmi prestižních. Tak např. už koncem srpna 2017 o našem kostele psal **anglický portál DEZEEN**, v němž jsou publikovány pouze prestižní práce.

Dále byl kostel sv. Václava nominován spolu s dalšími 249 architektonickými realizacemi do 2. ročníku ČESKÉ CENY ZA ARCHITEKTURU. Už nominace v takovéto soutěži je úspěch. Náš kostel byl zařazen do užšího výběru čítajícího 42 staveb. Tyto stavby navštěvovala komise složená ze 7 mezinárodních

porotců spolu se svým organizačním týmem osobně. Sazovice navštívila tato komise 11. září a koncem listopadu proběhlo v Praze vyhlášení vítězů této soutěže. Bohužel jsme v ní nezískali žádné z předních míst. Bylo to určité zklamání, protože náš kostel navštívilo tolik kapacit z oblasti architektury, které stavbu velice vysoko hodnotily, že jsme s nějakým oceněním přímo počítali (alespoň já, protože jsem tyto lidi v kostele osobně provázela a slyšela jejich obdiv a velice kladné hodnocení).

Mezitím co probíhal výběr ve výše uvedené soutěži, získal kostel sv. Václava ZVLÁŠTNÍ CENU POROTY v oblasti Best of realty 2017 s následujícím vyjádřením: „Vyniká svou nádherou, jednoduchostí a nadčasovostí – vyjimečné dílo“. Tak toto bylo alespoň malé pohlazení po duši, ale to hlavní teprve mělo přijít. Jak říkám, „všechno má svůj čas“. Pán Bůh si s námi trochu pohrával a zkoušel naši trpělivost. A vyplatilo se.

Varhanní koncert

Koncert církevního sboru OLIO z OlomouceIMG_0229

Začátkem září 2017 náš kostel osobně navštívila paní MgA. Marcela Steinbachová, která píše publikaci ROČENKA ČESKÉ ARCHITEKTURY 2017, 2018. Kostel sv. Václava byl do této ročenky rovněž ZARAŽEN.

Začátkem prosince 2017 navštívilo náš kostel 8 mladých členů (architektů, stavařů, výtvarníků) z Klubu za starou Prahu. Náplní jejich činnosti je zjišťování, jak se nové stavby začlenily do původního prostředí. Takže i zde jsme nominováni na Cenu Klubu za starou Prahu. Uzavření a ocenění této soutěže se uskutečnil na jaře letošního roku.

Na konci roku 2017 se náš kostel objevil na ruském portálu ARCHSPEECH.com., zabývající se také architekturou. Jsou zde uvedeny reality za stovky milionů, jako např. budova Architektura pro šejky, Nová vlna, Oceán knih – Čína, Oáza znalostí v Kataru. A mezi těmito doslova „úchvatnými stavbami“ se hrdě tyčí náš kostel sv. Václava v „gorodě“ Sazovice. To bylo krásné překvapení.

A jak jsem výše uvedla, to nejlepší nakonec. 23. prosince 2017 dostal pan arch. Štěpán z Kanady dopis, v němž mu bylo oznámeno, že projekt jeho ateliéru, kostel sv. Václava v Sazovicích, CZ., byl vybrán **prestižním kanadským časopisem AZURE**, který se zabývá architekturou, mezi **TOP 10 nejlepších staveb světa za rok 2017**. To byla přímo **ohromující zpráva**. Když jsme se to dozvěděli, tak se člověku roztřásl hlas a zatlačil i slzu dojetí. Takže když jsme neuspěli v nejprestižnější architektonické soutěži v naší republice (doma většinou nikdo není prorokem...), tak jsme paradoxně vysoko uspěli ve světě. Jak jsem říkala: **“Pán Bůh si to pohlídal”**. A z deseti vyhodnocených staveb světa **pouze jedna jediná byla sakrální** – náš kostel. Budova určená pro duchovní účely, která vyšla ne z nějakého tradičně zbožného národa, ale z národa českého, který díky předchozímu období se až tolik k Bohu nehlásí. O to více je toto ocenění hluboce vnímáno. (Zapomněla jsem podotknout, že časopis Azu-

re nepřijímá žádné nominace, ale stavby pro ocenění si ve světě vybírá sám).

Mezi 10 TOP stavbami je mimo náš kostel zařazeno např. Museum v Abu Dhabi, mezinárodní škola v Kodani, nejlepší bazén ve Vancouveru, nejlepší umělecká galerie v Saskatoonu, nejlepší divadlo v Chile a další.

Tak už jsem vás informovala o všem, co se v Sazovicích od vysvěcení kostela 13. 5. 2017 až do konce loňského roku kolem této stavby dělo. Myslím, že událostí bylo docela dost. Obohatil se život v naší obci a hlavně pozvedla její prestiž daleko za hranicemi České republiky.

Dále vás budu krátce informovat o tom, co bude následovat v dalším období:

8. dubna uspořádá náš varhaník p. Antonín Žůrek společně se svými přizvanými hosty varhanní koncert, jehož náplní bude duchovní hudba.

Na neděli 13. května připadá 1. výročí vysvěcení našeho kostela. Jelikož v tento den bude první svaté přijímání ve farním kostele v Mysločovicích, proběhne u nás slavnostní mše svatá ve středu 9. května 2018 (průvod, mše sv., beseda, pohoštění). Ale abychom si přece jen slavnostně připomněli datum 13. května, je na tento den připraven koncert duchovní hudby Holešovského komorního orchestru a sólových zpěváků.

V pátek 25. května se i náš Spolek už podruhé zapojí do akce Noc kostelů. S programem tohoto dne se můžete seznámit v závěru článku. Na středu 30. května naplánoval Spolek sv. Václava „poutí rodin“. V den svátku sv. Zdislavy, která je fyzicky přítomna v menze našeho obětního stolu, bychom chtěli při mši svaté této světici poděkovat a poprosit ji o ochranu našich rodin, dětí i celé farnosti.

Podrobnější informace budou vždy včas oznámeny. Přeji vám, milí spoluobčané, krásné a požehnané jarní dny.

Za Spolek sv. Václava Marie Rapantová

Varhanní koncert - závěrečné děkování

Kostelíček

Ty, sazovský kostelíčku,
stojíš vprostřed dědiny
na pěkném místě.
Ze všech stran je na tě vidět
a tvé zvony zdáli slyšet.

Když zvonečky začnou hrát,
lidé na dvorku, zahrádce či na poli
začnou poslouchat.
Někteří jen tak naslouchají,
ale jiní čepici z hlavy sundají
a s vámi si, zvonečky,
známé písně zpívají.

Hrajte nám, zvonečky,
ty krásné písničky,
mariánské i vánoční
pro nás i budoucí
ve dny všední i sváteční.

A ty, kostelíčku
uprostřed Sazovic
na posvěceném místě,
jsi poklad naší dědiny,
jsi a zůstaneš jím po všechny naše dny.

J. V.

NOC KOSTELŮ 25. 5. 2018, kostel sv. Václava v Sazovicích

HLAVNÍ PROGRAM:

- 17,55** zvonohra – mariánská píseň
- 18,00** pobožnost, zpívané litanie k Panně Marii + mariánská píseň (varhaník+schola)
- 18,30** slavnostní přivítání, krátký výklad o realizaci myšlenky stavby kostela sv. Václava a o ostatcích světců
- 18,45** slovo architekta Marka Jana Štěpána o kostele, knížeti a plodech
- 19,30** volná prohlídka s varhanní improvizací, videomapping (studenti UTB)
- 20,30** průvodní slovo o realizaci myšlenky stavby kostela
- 20,45** slovo architekta Marka Jana Štěpána - Kde se setkávají múzy, aneb O minimalismu v architektuře a hudbě
- 21,30** volná prohlídka + dotazy
- 22,00** chorál Svatý Václave – varhanní doprovod
- 22,15** zvonohra – Svatý Václave – poslech před kostelem

DOPROVODNÝ PROGRAM

v suterénu kostela:

Výstava fotografií – činnost a aktivity v kostele od jeho vysvěcení 13. 5. 2017 až po dnešek, nominace a ocenění kostela, napsali o nás

Prezentace – na obrazovce budou promítány zkrácené záznamy ze svěcení (záznam z dronu), koncerty, Studio 6, Dobré ráno ČT

Upomínkové předměty k zakoupení – čokolády, svíčky, pohlednice

Malý dárek zdarma – pohlednice s logem Noci kostelů, záložky svatých s modlitbou, pexeso pro děti

Občerstvení – káva, čaj, koláček – zdarma

Dostaveníčko modelářů a sběratelů

Pravidelnou a oblíbenou jarní akcí se v naší obci stala výstava modelů a sběratelských předmětů. Ve spolupráci s Klubem vojenské historie Napajedla (KVH NAPA) a s podporou Obecního úřadu Sazovice ji připravuje a organizačně zajišťuje pan Petr Hlavica, kterého jsme se zeptali:

Jak dlouho se modelářské a sběratelské výstavy už v Sazovicích pořádají?

Poprvé se výstava uskutečnila v roce 2012, takže ta letošní je už sedmá v pořadí. To už je docela tradice a máme radost, že se každý rok sejde dost vystavovatelů i návštěvníků.

Co vás přivedlo k pořádání zrovna tohoto druhu výstav?

Už od klukovských let fandím veškerému modelářství, obzvlášť rád mám modely sci-fi, vesmírné stanice, rakety, raketoplány nebo družice. Sbíráám rovněž modely aut v měřítku 1:43, posledním přírůstkem v mé sbírce je vůz Škoda Kodiaq. Z dětství mi už stala i sbírka asi pěti set kusů známek, k jejichž sbírání jsem se v posledních osmi letech vrátil. Dnes jich mám kolem 30 000. Po svém dědovi jsem podědil historické české bankovky a také tuto kolekci příležitostně rozšiřuji. Právě přes tyto moje koníčky jsem se seznámil s lidmi z KVH NAPA, kteří hledali prostory pro pořádání výstav a ty se našly u nás v Sazovicích. Řada modelářů i sběratelů tak může výsledky své činnosti představit veřejnosti, případně získat další zájemce mezi mladými lidmi.

Kolik vystavovatelů se na těchto akcích zpravidla podílí a odkud všude už byli?

Na jedné výstavě to bývá zhruba 20-30 lidí, mnozí z nich se do Sazovic vrací. Někteří přijedou osobně, jiní své exponáty pošlou. Za tu dobu, co výstavy pořádáme, už tu byli vystavovatelé ze Stříbra, Studénky, Ostravy, Nového Jičína, Olomouce, Nitry, Luhačovic, Fryštáku, Holešova, Hluku, Slavičína, Slušovic, Napajedel, Zlína nebo Mysločovic a nesmím zapomenout ani na místní modeláře p. Ladislava Karlíka, p. Libora Hrbáčka, p. Jaroslava

a Petra Sovadinovy, p. Gerryho Robertse a p. Zdeňka Fialu, jehož model vláčku obdivují malí návštěvníci každé znova. V roce 2015 proběhlo v rámci naší výstavy dokonce modelářské Mistrovství České republiky juniorů.

Co všechno už mohli návštěvníci na výstavách vidět? A našlo se tu něco i pro ženy a děvčata?

Výčet všech modelů a sbírek by asi nebyl dost dobře možný, ale velkou zajímavostí byly třeba rádiem řízené modely nákladních aut a stavebních strojů, které pracovaly přímo na miniaturní v sále OÚ, nebo originál Tatraplán v měřítku 1:1. Ve sbírkách byla zajímavá například kolekce obalů od žvýkaček nebo rarita – starý, ale stále funkční gramofon na kliku s ozvučnou troubou, k němuž patřily dokonce ještě asfaltové gramodesky. A co se týká návštěvníků, určitě se jim líbila rozsáhlá kolekce panenek v háčkovaných historických úborech, doplněná i nábytečkem a dalšími drobnostmi, pokojíky pro panenky ze stavebnice Lego, sbírka plyšáků nebo papírových ubrousků.

S kým při přípravě výstav nejvíce spolupracujete?

Jak už jsem se zmínil, mými spolupracovníky jsou členové KVH NAPA, zejména pan Jan Klečka z Halenkovic, který vede Modelářský klub Napajedla. Právě on zprostředkovává zapůjčení modelů, kontaktuje modeláře i sběratele a získává další účastníky pro výstavy. Velmi nám pomáhá také Obec Sazovice, která bezplatně poskytuje společenský sál a finančně zajišťuje nákup odměn pro vítěze. A při samotné akci se ochotně zapojují i někteří členové SDH Sazovice.

Některý rok byly výstavní akce tématicky zaměřeny. Má na mysli například rok 2015 – výročí konce druhé světové války a osvobození Československa. Uvažujete o podobné akci i letos?

Právě letos bude výstava zaměřena na rok 1918 - 100. výročí konce první světové války a vzniku Československé republiky.

Mezi lidmi mají výstavy jednoznačně ohlas a budí zájem. Máte představu kolik lidí každý rok výstavu navštíví?

To se dá dost těžko odhadnout, určitě jich bývá kolem dvou stovek. Největší zájem byl o vzpomínanou akci v roce 2015.

Jak probíhá hodnocení vystavovaných exponátů?

Hodnocení probíhá ve dvou rovinách. Návštěvníci mohou na lístek napsat tři čísla modelů a tři čísla sbírek, které se jim nejvíce líbí, a na konci výstavy jsou odměněny exponáty s největším počtem hlasů. Jiné je odborné hodnocení, při němž model musí splňovat řadu přísných kritérií, například měřítko, souměrnost, kamufláž, což je zbarvení u vojenských modelů, patinu apod. Model by se měl co nejvíce přiblížit skutečnosti.

Kdo vám pomáhá financovat odměny pro vítěze, jejichž pořízení určitě není levná záležitost?

Při většině výstav to byl pouze Obecní úřad Sazovice, výjimkou byl rok 2015, kdy jsme kromě vystavovatelů hostili i členy několika klubů vojenské historie, kteří předváděli na výletišti ukázky z bojů druhé světové války. Tuto akci sponzorovala i firma MRB Sazovice, spol. s r.o. a HSP FOOD. A také já osobně. Svůj tehdejší 13. plat v Zemetu – vykrmené prase, jsem obětoval na pohoštění všech účinkujících. Naše výstavy rozhodně nejsou výdělečné. Vstupné na ně je dobrovolné a pořadatele stojí taková akce spoustu času, vyřizování, organizování atd. Ale výsledek určitě stojí za tu námahu.

Petře, děkujeme vám za rozhovor a do budoucnosti přejeme další úspěšné akce, které lidem přináší zajímavé poznatky a zároveň dělají dobré jméno naší obci.

Mgr. Věra Nejezová

Sazovjáci se neztratí

V poslední době se jméno naší obce dostává do povědomí veřejnosti častěji, než tomu bylo v minulých letech. Hlavní zásluhu na

tom jistě nese vysoce oceňovaný nový kostel sv. Václava, ale nelze opominout ani činnost jednotlivých občanů, ať už je to v oblasti

podnikání, ve sportu nebo v jiných aktivitách. O tom se můžete přesvědčit v následujících článcích.

Bříza ze Sazovic obletěla svět

Znáte mezinárodní program GLOBE? Do jeho části, Evropské fenologické kampaně, je zapojen i místní občan, p. Pavel Broža. Pri

márně v ní jde o denní fotografování šesticte původních evropských stromů – buku, dubu, lípy, višně, břízy a lísky přes mobilní aplikaci

GrowApp. Pomocí těchto snímků pak vědci zkoumají klimatické změny v Evropě.

Kdo má rád Sazovice a přírodu, toho jistě

potěší, že fotografie břízy ze Sazovic (z lokality Vývozek) obletěly svět. Právě časosběrné video s naší břízou se stalo nejlepším za měsíc září 2017 a následně si ji vybral k podrobnější analýze přední evropský fenolog - Arnold van Vliet. Sazovská bříza je tak známá takřkajíc po celém světě - ve 117 GLOBE zemích.

Pan Broža fotografuje rovněž lípu před budo-
vou školy. Jeho hlavní motivací je vytvoření celoročního fenologického cyklu (pohledu na probouzení vegetace, dobu aktivního růstu a usínání vegetace) pro vzdělávací účely nejen místních žáků. Donedávna za tímto účelem sledoval i dub v lokalitě Vývozek, který byl bohužel pokácen.

Děni nejen v kampani můžete sledovat na

<https://goo.gl/g7Q5ca>. Stromy napříč Evropou může každý sledovat online (<https://goo.gl/W6NwTs>). Pokud budete chtít a máte mobilní telefon s internetem, můžete se rovněž zapojit a pomoci vědcům ve zkoumání klimatických změn – více informací, vč. návodu, naleznete na padlet.com/Pavel_Broza/globe ve sloupci fenologie

Video s břízou najdete na <https://goo.gl/nHHYZE> nebo

Fenologie je obor botaniky sledující roční životní cyklus rostlin v různých zeměpisných oblastech..

Naše světoznámá bříza z Vývozků

Ocenění pro malenovický pivovar

Když před osmi lety otevřel pan Martin Velísek svou první varnu piva (tenkrát ještě v rodinném domě v Sazovicích, do Malenovic byla výroba převedena až později), těžko si dovedl představit, že jeho pivo Zlínský švec uspěje v r.2018 v nejprestižnější pivovarnické soutěži Zlatá pivní pečť. Jeho polotmavá jedenáctka zvítězila v jedné z 38 kategorií a přeskočila téměř padesát konkurenčních pivovarů. A to se Pivovar Malenovice zúčastnil této mezinárodní degustační soutěže vů-

bec poprvé a přihlásil se na poslední chvíli. Do letošního 28.ročníku této soutěže se přihlásilo na 250 pivovarů z celého světa, od největších nadnárodních korporací přes středně velké národní pivovary až po ty nejmenší. Zastoupeno bylo např. Chile, Mexiko, Japonsko, Rusko, USA, Německo, Maďarsko, Polsko, Slovensko a další země.

Pan Martin Velísek se na sládka vypracoval vlastní pílí a podnikavostí. Jeho polotmavý ležák už několik let patří k nejoblíbenějším

produktům malenovického pivovaru. Zákazníci oceňují vyváženou chuť tohoto piva, která je přijatelná pro mužské i ženské konzumenty.

Pivovar v Malenovicích uvařil loni na tři tisíce hektolitrů piva a letos se chystá výstav zvýšit o dalších 200 hektolitrů. Přejeme firmě p.Velíska hodně zdaru v práci i dalších pivovarnických soutěžích.

Sazovice v Africe

V naší obci přibyl letos další mladý cestovatel, který se nebál vydat na zkušenou do málo navštěvovaných destinací, konkrétně do několika zemí Afriky. Tímto cestovatelem je pan Vlastimil Potočný, který v afrických zemích strávil tři měsíce. Odcestoval tam, jelikož nad nějakou formou „misie“ již delší dobu přemýšlel a s pomocí své kamarádky Vendy, která tato místa navštívila už dříve a Vlastíkovi v jeho cestovatelských začátcích pomohla a poradila, se vydal na cestu. Nutno předeslat, že Vlastík nebyl vyslán žádnou organizací nebo nadací, cestoval na vlastní pěst a náklady na cestu i celý pobyt v Africe si hradil ze svých prostředků.

V listopadu 2017 odletěl do Keni, kde poblíž Viktoriina jezera pomáhal zdarma na zvířecí farmě, kterou před šesti lety začala budovat česká protestantská pastorka Radka Rusínová.

Farma zatím slouží k obživě pro její rodinu, její pomocníky a několik osiřelých afrických dětí, které pastorka podporuje a snaží se jim umožnit přístup ke školnímu vzdělání. Dalším dětem pomáhají různí sponzoři, kteří přispívají jak finančně tak i věcně, např. formou balíků se školními potřebami či oblečením. V budoucnosti by měl při farmě vzniknout i sirotčinec a škola pro větší počet dětí.

Na této farmě Vlastík pracoval, ale společně s Radkou, její rodinou a zpočátku i s Vendy také po Africe cestoval. V sousedních zemích – Tanzánii, Ugandě a Etiopii navštívili například školy a různá církevní společenství, ale seznámili se také s přírodou, lidmi, zvyky, africkou kuchyní a dalšími zajímavostmi zdejšího života.

Po svém návratu do Sazovic uspořádal Vlas-

tík besedu, na níž poutavě vyprávěl o svých zkušenostech a zážitcích, které posluchačům přiblížil také prostřednictvím bohaté fotodokumentace. K vidění poskytl i africká plátidla, úřední listiny – víza, jízdenky, cestovní doklady, očkovací průkaz ad. A pro představu zmlsaných Středoevropanů připravil na ochutnání každodenní jídlo této části Afriky, tzv. „ugali“, hustou kaši z kukuřičné mouky a vody.

O Vlastíkovy cestovatelské zážitky byl mezi občany nebyvalý zájem, v sále OÚ se jich sešlo kolem osmdesáti. Mnozí z nich si při besedě jistě uvědomili, jaké propastné rozdíly jsou mezi životem u nás a v Africe a že je na místě třeba i malá pomoc těmto opravdu potřebným lidem. Kdyby kohokoliv z vás zajímalo, jak může pomoci, ať se bez obav obrátí přímo na Vlastíka.

Úspěšný sazovický maratonec

Třicetiletý sazovický vytrvalec Jaroslav Vicher zaznamenal letos v únoru výrazný sportovní úspěch v otevřeném Mistrovství České republiky v zimním horském maratónu Lysá

hora 24 - Winter Extreme Race. Cílem tohoto extrémního závodu je zvládnout během 24 hodin co nejvíce výstupů na nejvyšší beskydskou horu. Jeden okruh (výstup + sestup)

mezi Ostravicí a Lysou horou přitom měří 11,4 km a překonává převýšení 764 m.

Vítěz letošního ultramaratonu Radek Chrobák z Frýdku - Místku zvládl 14 těchto okru-

hů, Jarda Vicher jich během 24 hodin zdolal 13 a v konkurenci 486 přihlášených závodníků obsadil 3. – bronzovou příčku, což je vynikající výsledek.

Za 24 hodin překonal Jarda 148 kilometrů a nastoupal 9920 metrů. V tak dlouhém závodě, který se rozhoduje většinou nad ránem mezi třetí a čtvrtou hodinou, musí běžec taktizovat, aby rovnoměrně rozložil

své síly a udržel vyrovnané tempo po celou dobu. Horský maraton je náročný nejen při výstupech, ale také při sbíhání dolů, kdy je nutné, aby závodník co nejvíc šetřil nohy. I když se Jarda snažil tuto taktiku udržet, ani jeho vytrvalecký výkon se neobešel bez krizí. První překonával při desátém okruhu, další se dostavila při dvanáctém kole, kdy doslova usínal za chůze a zdálo se, že závod vzdá. Na-

konec překonal sám sebe a z posledních sil maraton dokončil.

Získat třetí místo v tak prestižní soutěži, jakou závod Lysá hora 24 představuje, je opravdu obdivuhodné. Sazovický vytrvalec Jarda Vicher se tak postaral o dobré jméno nejen sobě, ale také naší obci. Vicher prostě běžel jako víchr.

Sazovičtí legionáři

První světová válka zasáhla tragicky i do života naší obce. Kromě rekvírování koní a povinných dodávek obilí a dobytka, které trvaly po celou dobu válečného konfliktu, bylo do rakouské armády odvedeno 102 sazovických mužů. Sedmnáct z nich se už domů nevrátilo, zahynuli na bojištích, na následky zranění nebo válečných útrap.

Počet mužů z obce, kteří se dostali do zajetí, není přesně znám, pamětníci uváděli 8 zajatých, z nichž 5 vstoupilo do československých legií. V databázi Československé obce legionářské se nám však podařilo dohledat další jména, takže podle nejnovějších údajů bojovalo v čs. legiích v Rusku, Itálii a Francii za samostatný stát celkem 10 mužů pocházejících ze Sazovic.

Už v loňském roce jsme se na naše občany obrátili s prosbou o poskytnutí informací o těchto lidech, ale 100 let, která od konce války uplynula, je příliš dlouhá doba, a tak získaných údajů není mnoho. Za vstřícnost a ochotu při poskytnutí materiálů, dokumentů a fotografií děkujeme p. Františku Bartíkovi st., p. Marii Kučerové a p. Jitce Hamrlové z Mysločovic.

Všechny zjištěné skutečnosti o sazovických legionářích budou zpracovávány do obecní kroniky a postupně otištěny v letošních číslech Sazovických novin. V tomto čísle se věnujeme československým legiím v Rusku.

V době první světové války bojovalo za samostatný český stát na straně Ruska, Itálie, Francie, Srbska a USA víc než 140.000 Čechů a Slováků (85.000 legionářů a 59.000 domobranců). 4.980 legionářů a 500 členů domobrany položilo v tomto boji svůj život. Dnes by mělo v České republice žít kolem milionu potomků těchto statečných mužů.

Československé legie v Rusku

Na počátku války v r. 1914 žilo a pracovalo v carském Rusku mnoho Čechů a Slováků, kteří se rozhodli bojovat na ruské straně proti habsburské monarchii. V Kyjevě tak vznikla jednotka Česká družina o síle zhruba tisíc mužů. Vzdělání a znalost němčiny je předurčovala především k výzvědné činnosti za nepřátelskou linií. K této jednotce se postupně dobrovolně přidávají Češi a Slováci ze zajateckých táborů, takže v bitvě u Zborova

ve východní Haliči v červenci 1917 bojovalo proti rakousko-uherské armádě už 3 tisíce legionářů. Právě jejich hrdinství umožnilo v Rusku neomezený nábor rakouských zajatců do čs. vojska a další formování legií v Itálii a Francii. Do konce r. 1917 vznikl v Rusku československý armádní sbor čítající 40.000 mužů, na konci války jich bylo téměř 70.000. Během revolučních událostí v Rusku se čs. armádní sbor snažil zachovat neutralitu a politiku nevměšování do vnitřních záležitostí země. Vedení si uvědomovalo zhroucení ruské fronty a snažilo se přesunout čs. vojska na západ, konkrétně do Francie, na německou frontu. Složitá politická i vojenská situace a občanská válka v Rusku neumožňovaly čs. legiím odsun jinak než z Ukrajiny, kde byly soustředěny, směrem stále na východ a po transsibiřské železniční magistrále až do nejvýchodnějšího ruského přístavu Vladivostoku. Teprve odtud odplouvali legionáři do Evropy a vraceli se do vlasti.

Cesta šedesáti esalonů (vojenských vlaků) s čs. legionáři občanskou válkou zmítaným Ruskem, plným zmatků a nepořádků, místy, kde se střídaly vlády sovětů a jejich odpůrců, byla nekonečně náročná a zdoluhavá. Legionáři si cestu do vlasti nakonec museli vybojovat a ovládl přitom tisíce kilometrů Transsibiřské magistrály, nejdůležitější ruské železnice, i mnoho jejích stanic. Pro většinu ruských legionářů tato strastiplná anabáze skončila až na sklonku r. 1920.

Příslušníky čs. legií v Rusku bylo také pět mužů pocházejících z naší obce. Z databáze Československé obce legionářské se nám podařilo o nich vysledovat následující stručné údaje:

Bartík František,

narozen 20. 2. 1887 v Sazovicích, povoláním tesař, náboženské vyznání římsko-katolické. Prezenční službu v rakousko-uherské armádě nastoupil u 25. praporu polních myslivců a jako voják byl zajat už 31. 8. 1914 u Zamošti (Halič). Přihlášku do legií podal 2. 9. 1916 a 24. 5. 1917 byl jako voják zařazen k 1. střeleckému pluku. Služba v legiích mu byla ukončena jako svobodníkovi u 2. střelecké divize 25. 10. 1920.

Po válce přesídlil F. Bartík do Otrokovic, kde

byl zaměstnán u dráhy. Do jeho života krutě zasáhla i 2. světová válka, v r. 1945 zabila jeho manželku nevybuchlá mina.

Konečný Stanislav,

narozen 13. 10. 1886 v Sazovicích, povoláním tesař, náboženské vyznání římsko-katolické, politická příslušnost – sociální demokrat. Vojenskou službu v rak.-uhers. armádě vykonával u 25. zemského pěšího pluku. Do zajetí se dostal jako svobodník 7. 9. 1914 u Dubu (Halič). Do čs. legií vstoupil 21. 9. 1918 v Omsku. Byl zařazen jako voják k 1. střeleckému záložnímu pluku, později byl převelen ke 3. střeleckému pluku. Službu v legiích ukončil jako voják 3. 12. 1920.

Po svém návratu se S. Konečný přestěhoval do obce Žlutava.

Papežík Rudolf,

narozen 15. 7. 1885 v Kroměříži, domovská obec Sazovice, náboženské vyznání římsko-katolické. Vystudoval učitelský ústav a působil jako učitel.

Prezenční službu v rak.-uhers. vojsku vykonával u 25. zemského pěšího pluku, kde byl 7. 6. 1916 zajat v hodnosti četaře. Přihlášku do legií podal v Glotovce (Simbirská gubernie) a 5. 8. 1917 byl přijat a zařazen do 7. střeleckého pluku jako voják. V pluku sloužil až do 13. 4. 1920, kdy mu už jako desátníkovi členství v legiích bylo ukončeno.

Po válce se R. Papežík přestěhoval do Kroměříže.

Šiška František,

narozen 4. 10. 1885 v Havřicích, vzdělání – průmyslová škola, zaměstnání – obuvník, politická příslušnost – sociální demokracie.

Do rak.-uhers. armády nastoupil v r. 1914 k 11. dragounskému pluku, zajat byl v Haliči 28. 6. 1916 v hodnosti desátníka. Žádost o přijetí do čs. legií podal 1. 4. 1918 v Ivanovce, zařazen k 2. jízdnímu pluku byl 20. 5. 1918 jako svobodník. V době služby u pluku byl povýšen na desátníka a z legie propuštěn 16. 10. 1920.

Velísek Jan,

narozen 1. 6. nebo 1. 7. 1883 v Sazovicích, vzdělání obecné, zaměstnání rolník.

V rak.-uhers. armádě sloužil u 3. pěšího pluku, zajat byl jako voják 28. 12. 1914 u Staré-

ho Korčina (Halič). Přihlášku do legií podal v Omsku (datum neuvedeno), 8. 8. 1918 byl zařazen do 3. střeleckého pluku jako voják. Není uvedeno ani datum ukončení jeho služby v legiích (pravděpodobně konec r. 1920), stále setrval u 3. střelce. pluku.

Místa pobytu v zajetí do doby, než tito muži vstoupili do čs. legií, se bohužel už nepodaří

dohledat, pokud se nedochovaly jejich vzpomínky nebo zápisky.

**Zpracovala Mgr. Věra Nejezová,
kronikářka obce**

*Vážení spoluobčané,
znovu se na vás obrácíme s prosbou, zda byste
mohli (pokud je vlastníte) poskytnout materi-*

*ály, fotografie, dokumenty a další památky na
vaše předky, kteří bojovali v první světové válce
nejen v legiích, ale také v rakousko-uherské armádě,
případně ve válce padli. Zapůjčené materiály
okopírujeme a vrátíme. Snad by se tak podařilo
vytvořit ucelenější obraz o tehdejších životech
v naší obci. Děkuje.*

Vladykové ze Sazovic

I když se může zdát, že všechny poznatky o historii naší obce jsou už známé, nemusí to být definitivní, vždy se mohou objevit nová fakta nebo doplňující údaje. Přesvědčuje nás o tom následující článek zlínského historika Milana Krajčů.

Historické počátky Sazovic jsou neoddelitelně spjaty se šlechtickým rodem, který zde ve středověku sídlil. Už první dochovanou zmínku o existenci vesnice nacházíme v přídomku jistého rytíře Vznaty z roku 1362. Více zpráv je však spjato až s dalším držitelem místního šlechtického sídla Bohušou (Bohuslavem).

Poprvé o něm slyšíme za velmi dramatických okolností. Patrně jeho panoš Adam (*Adam cliens Bohuschii*) se 18. února 1371 spolu s lukovskou bojovou družinou účastnil přepadu, vyloupení a bestiálního zpráskání fojta ze Zahnašovic. Jeho účinkování ukazuje, že se Bohuška už v této době věrně přidržovala mocného velmože Ješka Lukovského ze Šternberka. Vřak to byl právě pan Ješek, kdo dal Bohušovi ze Sazovic roku 1373 zaknihovat (intabulovat) celou ves Sazovice se všemi právy a náležitostmi. Bohuslav okamžitě nechal do zemských desk zapsat na získané osadě věno své manželce Anně ve výši sto hřiven grošů. Celé Sazovice však Bohuška nevlastnil dlouho. Prodal je záhy litomyšlskému biskupovi Albrechtovi a jeho synovi Petru ze Šternberka. K zaznamenání prodeje vesnice do zemských desk došlo v roce 1376. Svě sídlo v chotáru Sazovic (patrně dvorec) si však musel ponechat. Nejenže totiž i nadále užíval predikátu „ze Sazovic“, ale jeho syn Jan byl odtud ještě na počátku 15. století pohnán k zemskému soudu. Věno své manželky Bohuška později převedl na ves Břestek (1389). Poté na čas získal i obce Kotojedy a Těšnovice u Kroměříže. Další drobný majetek držel též ve městečku Fryšták, odkud se někdy rovněž psal. A navíc si od Ješka ze Šternberka vysloužil i zástavu čtyř lánů bez jedné čtvrti a tři podsedků ve vesnici Ludslavice u Holešova. Tento majetek se ovšem po jeho smrti navrátil lukovskému pánu.

Bohuška ze Sazovic zemřel někdy na přelomu let 1391 a 1392. Zanechal po sobě ještě nedospělé děti. Jejich poručníkem se stal Ješek ze Šternberka. Ten se aktivně zapojil do posledního válečného konfliktu uvnitř panující lucemburské dynastie v letech 1399-1405. Vést válku byla však již v té době velice nákladná záležitost. Pan Ješek se zadlužil i u Bohuškových potomků. Žaloby na jeho ručitele a bratra Zdeňka ze Šternberka nám přivádějí na světlo Bohušova syna Jana ze Sazovic. Stalo se tak 23. května 1405. Ve sporech u zemského soudu v Olomouci učinil Jan Sazovický svým plnomocným zástupcem manžela své sestry Anny Václava z Morkovic. V jeho kauze páni soudci stanovili, že Jan ze Sazovic má ty škody, způsobené Ješkem ze Šternberka, „ukázat vladyky zachovalými tak dobrými, jakož je on sám...“ Nález zemského soudu tak potvrzuje, že titul vladykové patří Sazovickým oprávněně.

Jan byl ve svých sporech úspěšný. Soudní cestou získal větší část Količina i nárok na Střížovice. Jako by tušil, že jeho život nebude dlouhý, přijal Jan ze Sazovic svoji sestru Annu na spolek na své majetky. Tak jí skutečně zajistil bezpečné nabytí Břestku i Količina, neboť už v roce 1407 zemřel. Přesto o ně Anna ze Sazovic byla nucena soudně zápasit. Ale dosáhla úspěchu. Přežila husitské války i svého manžela Václava z Morkovic. Naposledy se připomíná v roce 1437. Poté s ní odchází její rod z dějin. Pokud by se čtenář chtěl o sazovických zemanech dozvědět více informací, najde je v příspěvku: *Vladykové předhusitského období na příkladu Sazovických z Ludslavic, Fryštáku a Količina, Archivní sborník SOKA Kroměříž 2004, s. 85-99.*

**Milan Krajča
zlínský historik**

OBECNÍ ÚŘAD - ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ	7.30 – 11.00, 14.00 – 17.30
STŘEDA	7.30 – 11.00, 14.00 – 17.30
Telefon:	577 121 500, 725 121 141

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ - ČTVRTEK	16.00 – 22.00
PÁTEK	16.00 – 23.00
SOBOTA	14.00 – 23.00
NEDĚLE	10.00 – 22.00

KADEŘNICTVÍ

STŘEDA 15.00 - 19.00 i bez objednávek
Martina Knapová, tel. 733 227 592

ČTVRTEK dle telefonických objednávek
Radka Zivalíková, tel. 608 417 436

PÁTEK 15.00 - 19.00 i bez objednávek
Radka Zivalíková, tel. 608 417 436

KOSMETIKA

telefon: 774 998 845
Martina Kalčíková

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ	7.30 – 16.00
ÚTERÝ	7.30 – 16.00
STŘEDA	7.30 – 16.00
ČTVRTEK	7.30 – 16.00
PÁTEK	7.30 – 16.00
SOBOTA	7.00 – 10.00

telefon: 739 341 167

PEDIKÚRA

telefon: 605 261 375

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno každý čtvrtek dopoledne od 9.00 do 11.00 hodin, odpoledne od 15.30 do 19 hodin.

Možnost nahlédnutí do katalogu knih Obecní knihovny Sazovice zadáním adresy:

<http://knihovna2.sazovice.net> nebo <http://knihovna.sazovice.net>

Pohyb obyvatelstva za období prosinec 2017– březen 2018 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 30. 11. 2017 757
Stav obyvatel k 31. 3. 2018 763

narození 3
úmrtí 3

přihlášeno k trvalému pobytu 6
Odhlášeno z trvalého pobytu 0

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO : 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází v první polovině měsíce po ukončení čtvrtletí v nákladu **290 ks, uzávěrka je 5. den v měsíci.** Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejně.** **Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Edita Hrbáčková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordáňová, Jitka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.